

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Hizb-ut-Tahrir skal bekæmpes ved:

- at bekæmpe alle former for religiøs fundamentalisme,
- at give unge (også dem med muslimsk baggrund) tryk gennem ordentlige boliger, uddannelse og job,
- at bekæmpe diskriminationen af flygtninge og indvandrere, og
- at sikre en reel ligestilling mellem kønnene, mellem folk af forskellig etnisk oprindelse og af folk med forskellig religion i det danske samfund.

Vi kan ikke forbyde os ud af reaktionære holdninger.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 7).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Line Barfods indlæg gav sådan nærmest indtryk af, at det er samfundets skyld, at vi har Hizb-ut-Tahrir, at samfundet er skyld i, at vi har de her tendenser. Må jeg ikke godt gøre fru Line Barfod opmærksom på, at så er det også det tyske samfunds skyld, så er det også det svenske samfunds skyld, så er det også de europæiske landes skyld, at man har Hizb-ut-Tahrir, og der har man anderledes håndfast, f.eks. i Tyskland, grebet ind over for Hizb-ut-Tahrir og forbudt organisationen.

På den baggrund er mit spørgsmål altså: Er det alle disse samfunds skyld, at vi har Hizb-ut-Tahrir? Er der slet ikke et ansvar hos de mennesker, der går ind i Hizb-ut-Tahrir, altså hos de mennesker, der sætter sig til skrivemaskinen og helt logisk ud fra deres politiske opfattelse kommer med opfordringer til drab på jøder og opfordringer til drab på regenter, der står i vejen for, at man kan føre hellig krig i Irak? Er det slet ikke deres skyld, har de slet ikke noget ansvar for det, de gør?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det enkelte menneske har et stort ansvar for sine handlinger. Den, der sætter sig og skriver trusler eller går ud og udfører voldshandlinger eller andet, skal klart stå til ansvar for sine handlinger og straffes for det, vedkommende har foretaget sig. Det er der overhovedet ingen tvivl om.

Kl. 11.55

Når vi gerne vil se på, hvad vi kan gøre for at forebygge, at den slags handlinger finder sted, hvad enten vi snakker om vold eller trusler; når vi gerne vil forebygge, at nogle kan finde på at få den slags holdninger, der kan føre til, at man foretager den slags handlinger, så prøver vi at se på, hvad årsagerne er til, at nogle får de holdninger, at nogle føler sig tiltrukket, hvad enten det er af Hizb-ut-Tahrir, nazipartiet eller andet. Vi prøver at se på: Hvad er det så, der nogle gange får andre til ikke at blive tiltrukket af det? Hvad kan vi gøre for at forebygge? Det synes vi er ret interessant, fordi et forbud i sig selv ikke fjerner holdningerne og dermed mulighederne for, at de bliver omsat til handlinger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ud fra den logik skulle vi så have den opfattelse, at bare Hizb-ut-Tahrir ikke er alt for stor, og bare det ikke bliver alt for voldsomt, skal foreningen have lov til at gøre, hvad den vil? Er det den logik, fru Line Barfod fremfører her fra talerstolen, eller hvad er det for en logik? Har fru Line Barfod den opfattelse, at det først vil være grund nok for Enhedslisten til at komme med et forbud, hvis Hizb-ut-Tahrir bliver en meget stor forening, et meget stort parti, eller hvis Hizb-ut-Tahrir gør alvor af de trusler, de er fremkommet med, f.eks. om drab på jøder?

Så vil jeg godt spørge om en anden ting. Jeg lagde mærke til, at Enhedslisten kritiserede SF's formand hr. Holger K. Nielsen meget, da han under valgkampen udtalte, at man skulle opløse foreningen Hizb-ut-Tahrir. Betragter fru Line Barfod det som en sejr for Enhedslisten, at SF under den debat, vi har i dag, åbenbart ikke længere mener det og ikke vil gøre noget ved det, men vil vente og se?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ved ikke, hvor hr. Peter Skaarup skulle have fået fra, at jeg ikke skulle mene, at man skulle bekæmpe nogle holdninger, hvis kun nogle få